

Socialisme espanyol obert només al passat

written by Pau Miserachs | 28 d'octubre de 2019

Pedro Sánchez i la seva colla no plantegen un socialisme obert a la pluralitat, a la democràcia, a la llibertat, als drets humans i als drets de les minories nacionals que existeixen a l'Estat espanyol. Ara s'ha negat a parlar amb el govern català. Ens considera inferiors i molestos per a la seva política.

A Espanya, els militars no estan plenament associats a la democràcia i periòdicament ho demostren amb proclames i propostes d'accions de força. No parlen mai d'eleccions. Per a ells ja anàvem bé sense eleccions, perquè sense eleccions no hi ha democràcia i això no convenia al vell règim. El rei nomenat pel dictador no es va manifestar en sentit contrari fins que no va tenir més remei. De fet els servidors de la dictadura van preferir transformar-se en nous demòcrates i seguir en els seus llocs de control del poder i les forces armades.

Però les eleccions no són l'únic punt de referència d'una democràcia. Per arribar a una democràcia normal cal combinar diverses legitimitats, des de la popular a la històrica dels pobles que reclamen la seva independència.

Són grups de dreta els que conspiren contra les llibertats i la democràcia, potenciant la força de la repressió contra els moviments catalanistes. Una part important del socialisme ha caigut en la doctrina de la intolerància i la intransigència que va inaugurar el Partit Popular quan estava en el poder. El més fàcil, la demagògia de quatre fotografies i atribuir als independentistes el que fan antisistema i lladres professionals aprofitant els aldarulls.

El desordre tots sabem que no és una revolució ni condueix al

radicalisme democràtic. El desordre fa aparèixer el regne de la insensatesa i les reivindicacions irracionals.

La democràcia no és un experiment ni una via per implantar un règim d'igualtat en la misèria com passava a Albània o a Cuba. La misèria col·lectiva no és socialisme. Però permetre que la desigualtat i la misèria siguin la normalitat és irracional en un govern socialista.

Massa càrrecs de gent designada pels partits ha portat a una mala gestió de la cosa pública, com si tot es tractés de capitalisme estatal i fer desaparèixer la iniciativa privada.

No sabem de quines reserves disposa l'Estat per fer front a les obligacions de pagaments pendents i els que es podran anar produint. Tampoc se sap realment la diferència existent entre el que produïm i el que consumim.

El poder econòmic ha estat anys concentrat en la banca i segueix amb voluntat de monopoli i de decisió de l'economia que cal emprendre.

Les inversions extractives també tenen el seu lloc en la nova economia d'un règim que vol desenvolupar-se democràticament.

Tothom sap que la llibertat no és un regal, sinó un dret aconseguit pel sacrifici de molts treballadors i activistes de la democràcia. És una conquesta de tothom i no volem que ens la tornin a prendre.

Seguim en un període de transformació que escapa dels projectes del PSOE que vol la continuïtat dins de l'estret marc d'una Constitució esgotada que no és la legalitat per la qual lluitaren els demòcrates.

El socialisme espanyol ha oblidat que va néixer per ser un socialisme en llibertat per a tothom i s'ha desviat cap a solucions autoritàries en una Espanya convulsa i desunida. El PSOE està perdent l'oportunitat de construir una societat més justa, més lliure, plural i amb el reconeixement de la

plurinacionalitat.

Un socialisme sense cultura humanista i repenjat en el dogma de la ideologia fracassada que ha inspirat moltes de les seves propostes, sense donar resultats positius, no ha d'impedir trobar nous camins i introduir grans reformes, tenint en compte que quaranta anys de dictadura no se superen amb una reforma política per llei, doncs han d'evolucionar les mentalitats, moltes encara avui lligades al passat.

A Catalunya, encara som en lluita per la recuperació de les llibertats.